Lietas Nr. 131031313
Lietas arhīva Nr. 1-0049-14/6

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014. gada 16.janvārī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesnese Dz.Zemitāne,

2014.gada 16.janvārī Rīgā, Baložu ielā 14, rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc **/pers. A/** sūdzības par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka A.Monahova 2013.gada 23.maija lēmumu Nr.10/109856595/1182,

konstatēja:

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā 2013.gada 20.jūnijā pēc piekritības no Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas saņemta /pers. A/, turpmāk arī – sūdzības iesniedzējs sūdzība par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes, turpmāk arī – RPP CPP sūdzība par RPP CPP priekšnieka 2013.gada 23.maija lēmumu Nr. 10/109856595/1182, kas pieņemts administratīvā pārkāpuma lietā par apstrīdēto administratīvo protokolu - paziņojumu Nr. 109856595, atcelšanu un administratīvā pārkāpuma lietas materiāli.

Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2013.gada 20.jūnija lēmumu sūdzība (pieteikums) pieņemta un ierosināta tiesvedība administratīvā pārkāpuma lietā.

No lietas materiāliem konstatējams, ka 2013.gada 26.aprīlī RPP CPP inspektors M.Nazarovs sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr. 109856595, turpmāk arī – protokols – paziņojums, kurā norādījis, ka sūdzības iesniedzējs pārkāpis „Ceļu satiksmes noteikumu" 307.26.punkta prasības. Tādējādi, sūdzības iesniedzējs izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.^{10} panta septītajā daļā. Ar protokolu–paziņojumu sūdzības iesniedzējam piemērots naudas sods Ls 20 (divdesmit latu) apmērā.

Nepiekrītot sastādītajam protokolam–paziņojumam, sūdzības iesniedzējs to apstrīdēja RPP CPP, uzskatot, ka inspektoram nebija pamata sodīt sūdzības iesniedzēju pēc LAPK 149.10 panta septītās daļas, jo kodekss paredz naudas soda uzlikšanu par stāvēšanu 842.papildzīmes zonā. Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 1.40.apakšpunktu par stāvēšanu ir uzskatāma transportlīdzekļa apturēšana, ja tā nav saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā, kā arī transportlīdzekļa apturēšana uz laiku, kas pārsniedz piecas minūtes, ja tā ir saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā. Sūdzības iesniedzēja vadītā automašīna tika apturēta, nepārsniedza piecas minūtes. Sūdzības iesniedzējs nevarēja ietekmēt apstākli, ka pēc pasažieru izkāpšanas tika pakļauts kontroles dienesta pārbaudei, kādēļ nevarēja aizbraukt prom, un kuras laikā arī tika sodīts par stāvēšanu 842.papildzīmes zonā. Uzskata, ka nebija pamata uzlikt sodu.

Ar RRP CPP priekšnieka A.Monahova 2013.gada 23.maija lēmumu Nr. 10/109856595/1182, turpmāk – lēmums, protokols – lēmums atstāts negrozīts, bet sūdzības iesniedzēja sūdzība noraidīta. Lēmums pamatots ar turpmāk minēto.

Lai automašīnu uzskatītu par apstājušos, ir jānotiek darbībai, proti, pasažieru izkāpšanai vai iekāpšanai, vai arī kravas izkraušanai vai iekraušanai, taču, ja automašīna ir apturēta kaut uz vienu minūti, bet tai pat laikā apturēšanas iemesls nav nepieciešamība izlaist vai uzņemt pasažierus vai arī izkraut un iekraut kravu, tad tā ir uzskatāma par automašīnas stāvēšanu. Minētais CSN apstāšanās un stāvēšanas skaidrojums ir norādīts arī Administratīvā rajona tiesas 2008.gada 04.augustā pieņemtajā spriedumā lietā Nr. A42546307. Pārkāpuma vietā un brīdī uzņemtajās fotogrāfijās redzams, ka netika veikta ne pasažieru iekāpšana transportlīdzeklī vai izkāpšana no tā, ne kravas iekraušana transportlīdzeklī vai izkraušana no tā. Transportlīdzeklis fiksēts fotogrāfijās, laika posmā no 2013.gada 26.aprīļa plkst. 11:38 līdz plkst.11:53, bez vadītāja klātbūtnes. Tādējādi ir noskaidrots, ka 2013.gada 26.aprīlī transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/ ir novietots stāvēšanai pie Stacijas laukuma 2 nama, Rīgā. Minētā automašīna stāvēja 532.ceļas zīmes un 842.papildzīmes (tikai AS „Rīgas Taksometru parks" autotransportam) darbības zonā, kas nav AS „Rīgas Taksometru parks" autotransports. Tādējādi policijas darbiniekam bija pamats konstatēt CSN 4.punktā un 307.26 papildpunkta pārkāpumu un piemērot naudas sodu saskaņā ar LAPK 149.^{10} panta septīto daļu, līdz ar to šajā lietā apstākļi tika izvērtēti atbilstoši visām materiālo tiesību normām. Protokols-paziņojums atstāts negrozīts.

Nepiekrītot lēmumam, sūdzības iesniedzējs to pārsūdzēja, lūdzot to atcelt turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka lēmumam nepiekrīt un apstrīd to pilnā apmērā. Nav ņemts vērā sūdzības iesniedzēja 2013.gada 10.maija sūdzībā norādītais, ka ir vieglā taksometra MERCEDES BENZ, valsts reģ. Nr./TL numurs/ vadītājs. Pēc pasažiera lūguma, sūdzības iesniedzējs apstājās, lai izlaistu viņu pēc adreses Rīgā, Stacijas laukumā 2. Pēc pasažiera izkāpšanas pie viņa pienāca kontroles dienesta pārstāvji, lai veiktu pārbaudi. Kamēr sūdzības iesniedzējs sniedza paskaidrojumus un skaidroja situāciju, viņam tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums Nr. 109856595. Uzskata, ka nebija pamata sodīt viņu pēc LAPK 149.^{10} panta septītās daļas 2013.gada 10.maija sūdzībā norādīto apsvērumu dēļ, taču arī šie argumenti lēmumā netika vērtēti. Sūdzības iesniedzēja automašīna tika apturēta pasažieru izkāpšanai, laiks uz kuru tā tika apturēta, nepārsniedza piecas minūtes. Sūdzības iesniedzējs nevarēja ietekmēt apstākli, ka pēc pasažieru izkāpšanas tika pakļauts kontroles dienesta pārbaudei, kādēļ nevarēja aizbraukt prom, un kura laikā tika sodīts par stāvēšanu 842.papildzīmes zonā. Tādējādi nebija pamata sūdzības iesniedzējam uzlikt naudas sodu. Lūdz atcelt RPP CPP priekšnieka 2013.gada 23.maija lēmumu un izbeigt lietu.

Tiesa, pārbaudot un novērtējot lietas materiālus, iesniegtās sūdzības saturu, secina, ka sūdzība noraidāma un Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka A.Monahova 2013.gada 23.maija lēmums Nr.10/109856595/1182 atstājams negrozīts.

Latvijas administratīvā pārkāpuma kodekss (LAPK) 289.^{6} panta septītā daļa nosaka, ka izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai cita starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Atbilstoši LAPK 243.pantā noteiktajam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.^{1} pants nosaka, ka pierādīšanas līdzekļi ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

No /pers. A/ sūdzības un pārējiem lietas materiāliem secināms, ka viņš neapstrīd protokolā - paziņojumā Nr. 109856595 fiksētos pārkāpuma apstākļus. Sūdzības iesniedzējs atzīst, ka atradies fotogrāfijās norādītajā vietā un laikā. No Administratīvā pārkāpuma protokola – paziņojuma Nr. 109856595 redzams, ka pārkāpuma izdarīšanas vieta ir norādīta Stacijas laukums 2, Rīga.

Lietā nav strīda par to, ka sūdzības iesniedzējs bija automašīnas Mercedess Benz, valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/ vadītājs.

Lietā ir strīds par to vai sūdzības iesniedzēja vadītā automašīna tika apturēta pasažieru izkāpšanai vai tika nolikta stāvēšanai.

Saskaņā ar LAPK 149.^{10} panta septīto daļu, kas noteic administratīvo atbildību par nepareizi novietotu transportlīdzekli stāvvietā, kurā transportlīdzekļa novietošanas veids noteikts ar 825.—832.papildzīmi un ceļa apzīmējumiem, kā arī par 833. un 842.papildzīmes prasību pārkāpšanu 532. vai 533.ceļa zīmes darbības zonā, proti, par šādu pārkāpumu uzliek administratīvo sodu – naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā.

Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 4.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 307.punktu papildzīmes tiek lietotas kopā ar citām zīmēm un precizē vai ierobežo attiecīgo zīmju darbību. Minēto noteikumu 307.26.apakšpunkts noteic, ka 842.papildzīme „Pārējā papildinformācija", norāda informāciju, ko nesatur pārējās papildzīmes (atceļ apstāšanās un stāvēšanas aizliegumu 326., 327., 328. un 329.zīmes darbības zonā transportlīdzekļiem ar speciālām atļaujām (vadītājam automobiļa salonā pie priekšējā stikla jānovieto atļauja), norāda laikposmu, kurā atļauts iekraut un izkraut kravu), norāda informāciju par velosipēdu satiksmes organizācijas īpatnībām (vienvirziena, divvirzienu satiksme, satiksme uz vienvirziena ceļa pretēji kopējai transportlīdzekļu plūsmai u.c.) vai velosipēdu braukšanas maršrutus (uz zaļa vai zila fona) u.tml.).

Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 298.26.apakšpunktam 532.zīmes „Stāvvieta" darbība ir spēkā no tās uzstādīšanas vietas līdz tuvākajam krustojumam aiz zīmes, bet, ja krustojuma nav, – līdz 532.A, 519., 326., 327., 328. vai 329.zīmei. Zīmes apakšdaļā var tikt norādīts virziens, kādā jābrauc uz stāvvietu, kas atrodas ceļa tiešā tuvumā. Ēkas jumta simbols apzīmē pazemes vai virszemes daudzstāvu stāvvietu. Stāvvietā nav spēkā šo noteikumu 135.6. un 136.1.apakšpunktā noteiktie aizliegumi.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka augstāka iestāde, pieņemot lēmumu, nav ņēmusi vērā apstākli, ka viņa vadītā automašīna tika apturēta pasažieru izkāpšanai, laiks uz kuru tā tika apturēta, nepārsniedza piecas minūtes. Sūdzības iesniedzējs nevarēja ietekmēt apstākli, lai pēc pasažieru izkāpšanas tika pakļauts kontroles dienesta pārbaudei.

Tiesnese konstatē, ka šādi sūdzības iesniedzēja argumenti nav pamatoti, pamatojoties uz sekojošo.

CSN 1.4.punktā noteikts ,,apstāšanās — transportlīdzekļa apturēšana uz laiku, kas nepārsniedz piecas minūtes, ja tā ir nepieciešama pasažieru iekāpšanai transportlīdzeklī vai izkāpšanai no tā, kravas iekraušanai transportlīdzeklī vai izkraušanai no tā". CSN 1.40 punktā noteikts "stāvēšana — transportlīdzekļa apturēšana, ja tā nav saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā, kā arī transportlīdzekļa apturēšana uz laiku, kas pārsniedz piecas minūtes, ja tā ir saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā". Tātad, lai transportlīdzekli uzskatītu par apstājušos, ir jāpastāv vienlaicīgi diviem sekojošiem nosacījumiem:

1) automašīna apturēta uz laiku, kas nav ilgāks par piecām minūtēm;

2) automašīna apturēta pasažieru uzņemšanai vai izlaišanai vai arī automašīna apturētu

kravas iekraušanai vai izkraušanai no tā.

Ja iztrūkst kaut viens no šiem nosacījumiem, automašīnu nevar uzskatīt par apstājušos, bet gan par novietotu stāvēšanai.

Kā izriet no lietas materiāliem, policijas darbinieka sastādītā protokola - paziņojuma un pārkāpuma vietā un brīdī uzņemtajām fotogrāfijām, tika noskaidrots, ka pārkāpuma fakta konstatācijas brīdī netika veikta ne pasažieru iekāpšana transportlīdzeklī vai izkāpšana no tā, ne kravas iekraušana transportlīdzeklī vai izkraušana no tā, transportlīdzeklis fiksēts fotogrāfijās bez vadītāja klātbūtnes. No fotogrāfijām ir redzams, laiks, kad tās ir uzņemtas, proti, pirmā ir uzņemta plkst.11:35:48, bet pēdējā plkst.11:53:00. Tādējādi, ir noskaidrots, ka transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai 522.ceļa zīmes darbības zonā. Minēto pierāda arī rakstveida pierādījums lietā, proti, telefonzvanu ieraksti, kas norāda uz to, ka transportlīdzekļi tiek novietot stāvēšanai, bet nevis pasažieru izlaišanai.

Tiesnese norāda, ka lietā nav iegūtas ziņas, kas apstiprinātu, ka sūdzības iesniedzēju ietekmēja apstāklis, ka pēc pasažieru izkāpšanas viņš tika pakļauts Kontroles dienesta pārbaudei. Bez tam nav pierādījumu, ka tika veikta piespiedu apstāšanās CSN izpratnē, jo nav konstatēti CSN 137.punkta noteikumu izpildīšana, kas noteic, ka piespiedu apstāšanās gadījumā vietās, kur apstāšanās vai stāvēšana aizliegta, transportlīdzekļa vadītājam jādara viss iespējamais, lai [..] nogādātu transportlīdzekli vietā, kur apstāšanās un stāvēšana nav aizliegta. Tāpat nav konstatēti CSN 188.1. punkta noteikumu izpildīšana, kas noteic, ka piespiedu apstāšanās gadījumā vietās, kur apstāties vai stāvēt aizliegts, jāiededz avārijas gaismas signāls un uz ceļa jāizliek avārijas zīme saskaņā ar CSN 190.1. punktu – apdzīvotās vietās – ne mazāk par 15 m no transportlīdzekļa.

Līdz ar to lietā nav konstatēts, ka sūdzības iesniedzējs tika pakļauts Kontroles dienesta pārbaudei.

Jānorāda, ka sūdzības iesniedzējs nevar būt izņēmums CSN noteikumu prasību ievērošanā un nevar atzīt, ka, sodot viņu par administratīvi sodāma pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts LAPK 149.^{10} panta septītajā daļā, ja ir konstatēta šāda pārkāpuma izdarīšana, ir pārkāpts diskriminācijas vai citu vispārējo tiesību principu pārkāpums. Tāpat LAPK neparedz izņēmumus, lai administratīvi nesodītu sūdzības iesniedzēju vai lai viņu atbrīvotu no atbildības.

LAPK 289.^{13} panta trešā daļa noteic, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Izvērtējusi lēmumu, tiesa atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums – konstatētie fakti un izdarītie secinājumi par konstatēto pārkāpuma faktu un tā kvalifikāciju ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to tiesa pievienojas Iestādes motivācijai.

Tiesa uzskata, ka šajā lietā ir ievēroti visi personu tiesību aizsargājošie principi, tai skaitā nevainīguma prezumpcija. Senāta praksē ir atzīts, ka tiesai ir jātulko šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā (sk., piemēram, Senāta 2007.gada 18.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-395/2007 14.punktu, Senāta 2007.gada 22.februāra spriedums lietā Nr.SKA-52/2007, Senāta 2007.gada 24.maija sprieduma lietā Nr.SKA-219/2007 17.punktu, 2008.gada 13.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-493/2008 14.punktu).

Tiesa atzīst, izskatot sūdzību par augstākas iestādes lēmumu, netika iegūti jauni pierādījumi, kas dotu pamatu apšaubīt augstākas iestādes pieņemtā lēmuma likumību. Tiesai nerodas šaubas par to, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis viņam inkriminēto administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība ir paredzēta LAPK 149.^{10} panta septītajā daļā, proti, par stāvēšanu 842.papildzīmes zonā, un sodīts pamatoti.

Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Savukārt saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo un otro daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem (pirmā daļa). Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus (otrā daļa).

Saskaņā ar LAPK 149.^{10} panta septīto daļu par šajā daļā paredzētajiem pārkāpumiem uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam Ls 20.

Ievērojot visu iepriekš minēto, tiesa secina, ka Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieks A.Monahovs ir izvērtējis izdarīto pārkāpumu, lietā esošos pierādījumus un no tiem izrietošos loģiskos secinājumus, sods ir uzlikts LAPK 149.^{10} panta septītās daļas sankcijas robežās. Lēmums atbilst LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

Vadoties pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 2.punkta, 289.^{13} panta, 289.^{17} panta, 289.^{18} panta, tiesa

nosprieda:

Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka A.Monahova 2013.gada 23.maija lēmumu Nr.10/109856595/1182 atstāt **negrozītu**.

/pers. A/, personas kods /personas kods/, **sūdzību noraidīt.**

Spriedumu paziņot sūdzības iesniedzējam un iestādei, kuras lēmums ir pārsūdzēts.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams 2014.gada 16.janvārī.